

Priestor pre život

Cena časopisu Priestor pre život je zdarma. Budeme radi, keď vydávanie časopisu podporíte sumou 10 Sk. Touto sumou podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla, ale aj organizáciu, ktorá ho vydáva. Preto Vám za to ďakujeme.

Ročník II. * číslo 12 - 2004 * cena zdarma

Editorial

Milí čitatelia!

Vydali sme dvanásť čísel nášho časopisu. Ako amatérsky vydavateľ čosi sme sa aj od Vás milí čitatelia naučili. (Vďaka vašim dobre mieneným radám) A predsa by sme radi ostali sami sebou, aj s množstvom chýb, divnej štylistike a možno „nezmyselným“ témam.

V doteraz uverejnených časopisoch Priestor pre život sme viackrát menili témy, od kritických po sebareflexné. V poslednej dobe sme viac kritizovali a možno aj strieľali od pása na našich „nepriateľov“ v podobe politikov, nenazrančov, byrokratov, falošných veriacich, snobov, nevšímavých potentátov, vlkov odevých v ovčích rúchach a mnohých iných. V našom časopise to tak chodí, mlátime hlava nehlava po našich „nepriateľoch“ a potom sa im za to aj poďakujeme. Nesnažíme sa byť serióznymi novinami, ako nám radia niektorí naši priatelia, na to asi nemáme a možno ani nechceme. V dnešnom čísle sme trochu ustúpili od našich kritických tém, okrem humoru Draga Miku, lebo humor nepovažujeme za kritiku. Nie je to z našej strany žiadna ironia, bude to úprimné poďakovanie všetkým našim horeuvedeným „nepriateľom“.

Je to poďakovanie za ich verziu života ktorá nám všetkým pomáha prežiť, precítiť, pochopiť všetky stavy BYTIA. A všetci naši „nepriatelia“ sú našimi nechcenými spojencami. A navyše to vôbec nemajú ľahké a jednoduché ako sa nám mnohým závistlivo zdá. Mnohí by sme možno radi zdupkali s bežných denných povinností, ako to urobili mnohí bezdomovci. Áno, mnohí ušli do sveta alkoholických a iných opojení, v domnení zabudnúť na denný kolotoč banálnych povinností. Dnes chceme poďakovať všetkým, ktorí majú silu, odhodlanie a hlavne vôľu, pasovať sa s kolotočom všednosti a „primítivných“ denných povinností. Medzi bezdomovcami je hodne ľudí ktorí nezvládli tento úžasný tlak a zahodili flintu do žita. No aj medzi nimi je mnoho ľudí ktorí si uvedomujú, že život je vlastne permanentné zvládnutie bežných, jednoduchých povinností. Mnohí ľudia tento proces nazývajú BOJOM, no väčšina „bojovníkov“ buď bojuje alebo z boja zdupká. Preto by bolo lepšie tento proces nazývať, prijatím či pochopením bez boja.

No často nezvládnutie situácie, je užitočným motorom uvedomenia svojej zodpovednosti voči sebe aj druhým. Chceme Vám poďakovať, milí naši čitatelia a podporovatelia, že aj Vy ste vlastne účastníci tohto procesu a vašou účasťou v kontakte s našim distribútorom ste nositeľmi a pomocníkmi uvedomovania svojej zodpovednosti voči druhým.

Chceme Vám pripomenúť milí naši čitatelia a priateľovia, že tento národ má okrem menšej skupiny našich „nepriateľov“ drvivú väčšinu úžasných a chápujúcich ľudí. Dnes je témou nášho časopisu vďačnosť a preto naši „nepriatelia“ v úvode menovaní, dnes úprimne a od srdca ďakujeme aj Vám. Ďakujeme Vám, že ľudom ukazujete Vašu cestu. No ukazujete nechtiac aj inú cestu, a vďaka Vám ju mnohí nachádzajú.

A nemyšlite si, naši „nepriatelia“, že keď vás dnes chválime a ďakujeme, že zajtra na Vás nevytiahneme ešte ťažie zbrane. „Bojujeme“ s Vami z Lásky k Vám, viete o tom, naši „nepriatelia“? **-dd-**

Úvahy hlúpeho Jana

Dnes sa rozhodol hlúpy Jano filozofovať

Filozofov na uliciach v kanceláriách, reštauráciách mal tento národ pozhnané. No často každá filozofia končí pri blízkom objekte seba samého, alebo svojich blízkych. Národnú politiku či nadnárodnú ktorá nás stále ovplyvňuje sme si zvykli komentovať slovami : „ My sme na to malí páni, “čo my zmôžeme“ a podobne. Hlúpy Jano vám všetkým pripomína, že tieto beznádejné reči sú tvorcami našej bez-

nádejnosti. Hlúpy Jano nám všetkým pripomína, že my ľudia sme zázračné bytosti, že sami si tvoríme svoju prítomnosť a následnú budúcnosť. Kto nás o tom môže presvedčiť lepšie ako hlúpy Jano ktorý sa vydal so svojej pece cez sedem

riek, sedem hôr a sedem morí vyslobodiť princeznú od zlého draka. Jeho cesta bola príkladom prekonávania možných nemožností. Hlúpy Jano nám stále pripomína, že nič nie je nemožné a ktorý človek, skupina či národ si to uvedomí otvorí sa mu brány poznania aj pochopenia.

(Dokončenie na str. 6)

Jano

Priateľstvo

Priateľstvo sa považuje za trvalú a vysoko cenenú hodnotu. Koho bežne považujeme za priateľa? Väčšina s nás sa zhodne v tom, že priateľ je človek ktorým je nám fajn, ktorý nás vypočuje keď máme rôzne problémy a ktorý si na nás nájde čas. Takýmto uvažovaním by každý dospel ku pomerne veľkému počtu priateľov (asi len s výnimkou naozajstného mrzúta ktorého obťažuje samotná ľudská prítomnosť). Domnievame sa však, že tento obsah vzťahu (a jemu podobný) spadá skôr pod pojem kamarátstvo.

Skutočný priateľ poznáme podľa toho, že tento človek je ochotný kvôli nám utrpieť aj ujmu. Priateľ sa týmto líši od kamaráta. Kamarát sa s nami porozpráva lepšie ako známy a takmer rovnako tak dobre ako priateľ, zabávame sa s kamarátom a s priateľom takisto takmer rovnako, ale veľký rozdiel je v tom, že kamarát pre nás nie je ochotný znášať akúkoľvek ujmu. My to od neho ani nemôžeme chcieť a on si to ani nepovažuje za svoju povinnosť. Priateľ a o pomoc v prípade, že by mu jej poskytnutím hrozila ujma, takisto neprosíme. Ale on napriek tomu je ochotný stáť pri nás. Priateľ vie, že ujma prejde a prebolí, ale strata priateľa nie. Priateľ je s nami jedna duša a preto tak bolí jeho strata, stratíme vlastne časť zo seba samých. Priateľ je ten, kto stojí pri nás bez ohľadu na problémy, nech sú akékoľvek veľké, kto s nás nezriekne v nepriazni. Preto je priateľstvo cenené tak vysoko, pretože je ochotné prinášať veľké obety na oltár života. Je najcennejším čo môže človeku počas jeho krátkeho života patriť. Máte aj Vy ojazdného priateľa? Veríme, že áno. Strážte si ho ako oko v hlave a stojte pri ňom aj keby ho chcel na koliená položiť sám osud. Priateľstvo vtedy prekoná a pretrvá aj smrť.

Pribeh či spoveď milenky vraha, ako sa volá rozprávanie ktoré uverejníme na pokračovanie, je skutočným prežitým príbehom. Napísala nám ho pisateľka, ktorá túto spoveď napísala ako hru či rozprávanie. Je s prostredia takzvaného podsvetia minulého režimu, no aj dnes je stále aktuálny.

Spoveď milenky vraha

Časť prvá

Milenka: Otče zhršila som. Zradila som Pavla.

Kňaz: V čom spočíva zrada? Iné hriechy nemáš?

Milenka: Myslím, že všetko, čo som spravila z lásky k nemu, to nie je hriech.

Kňaz: Rozprávaj od začiatku.

Milenka: Keď som prišla do mesta, nepoznala som tu nikoho, iba jednu kamarátku. Keď sme sa po meste prechádzali, oslovil ma, odprevadil na privát a začali sme spolu chodiť. Prichádzal čoraz častejšie a domáca bola proti tomu. Keď raz v noci liezol cez strechu, preborila sa skrydla a mňa vyhodili. Vybavil mi internát, aby mohol za mnou chodiť. Mali sme sa radi. Skutočný dôvod prečo za mnou chodil som pochopila až neskôr. Nevedela som nič o bytových zlodějoch a planžetách na otváranie dverí. Postupne akoby náhodou ma do všetkého zasvätil. Raz prišiel, že ide ku kamarátovi, aby som išla s ním. Prišli sme pred byt. Zvonil, ale nikto neotvoril, zvonil aj na vedľajšie byty. Doobeda nikto nebol doma, každý doobeda pracoval. Až neskôr som pochopila, že chcel vedieť, či bude mať neziadúcich svedkov. Keď nikto neotváral, vybral planžetu a otvoril dvere. Vtiahol ma dnu. Stála som ako obarená, nevedela som čo mám robiť. Prehľadával všetky skrine, poháre, zásuvky... až našiel krabicu od topánok a v nej peniaze a zlato. Pozerala som neveriac, vraj to má uložené u kamaráta a teraz si to berie. Odišli sme, zasa zamkol, ako keby sme tam neboli. Nech sa háda rodinka medzi sebou, povedal. Doma vybral z prsteňov kamene a odviezol ma pred zlatníctvo. Tu máš, povedz im, že nemáš peniaze a chceš predať rodinné zlato. Dodal. Neschopná odporu, ako vo sne som vošla dnu. Vyplátili mi na ruku veľa peňazí. Vonku mi všetko vzal, prepočítal a vopchal do vrečka. Teraz si spoluvinník, a budeš poslúchať - začala som. Na druhý deň kúpil mapu, požičal si od kamaráta MB-čku a cestovalí sme od mesta k mestu. V každom meste našiel v telefóne zozname štvrte kde bývali lekári a smotánka, ktorá mala pred menami tituly a obtelefonoval ich. Tam kde nebrali telefón, sme išli. Ako ľahko prišiel k peniazom, ako ľahko sa tie dvere otvárali. Naučil ma rozoznávať bezpečnostné zámky a vždy dom musela ísť na ob-

Rozhovor s jedným nezamestnaným

Volá sa Ján, má 56 rokov. Na jednom pracovisku odpracoval 28 rokov. Robotu si poctivo hľadá, no nájst prácu v jeho veku, je to skôr zázrak. Jeho materskú firmu sprivatizovali, pracovalo v nej mnoho zamestnancov. Hľadal ďalej po ďalších firmách, no kde prišiel zakrátko firma skrachovala či ju zrušili. Už roky navštevuje úrad práce a občas mu ponúknu verejnoprospešné práce kde s chuťou pracuje.

Otázka: Povedz nám o svojom detstve.

Odpoveď: *Môj otec bol odbojárom a pracoval ako dielmajster, mama bola učiteľka. Po skončení Základnej školy som začal chodiť na Ekonomickú školu, no po čase som na výlete v Tatrách niečo vyviedol tak ma zo školy vylúčili. Potom som išiel do učilišťa no aj tam som niečo vyparatil a tak moje štúdiá skončili. Išiel dom pracovať ako závozník, nemal som ani 17 rokov.*

Otázka: Tvojím osudom sa stala šoféřina, ako si na to spomínaš?

Odpoveď: *Pred vojnou som si spravil vodičský preukaz a jazdil som na vetriške. Po tom na všetkom možnom. Chodil som na Avii, vozil som betón na domiešavači a kadečo iné. Teraz ma už do roboty nechcú, pýtajú sa ma, či som vyučený automechanik. Ja som si opravoval všetky možné autá a nebol som vyučený. Vždy som si poradil.*

Otázka: Od roku 1999 si stále nezamestnaný, aj keď poctivo chodíš

a hľadáš si prácu. Čo by si ešte chcel robiť?

Odpoveď: *Za šoféra ma už nikde nechcú, ale robil by som hocičo, aj s lopatou, len dnes ta ani k lopate nezoberú. Roboty sa nebojím.*

Otázka: Žiješ s družkou na dedine, aj ona je nezamestnaná, ako vlastne vyžijete s tej malej podporu?

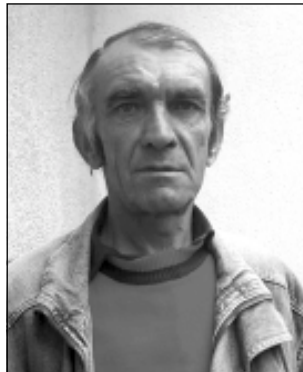
Odpoveď: *Chodím sa hlásiť na úrad do miesta trvalého bydliska, je to 30 kilometrov. Cestovné je drahé skoro 40 korún. Mám starý bicykel sadnem naň a idem sa hlásiť. Horšie je keď prší alebo je zima vtedy je treba dať za lístok, na vlak či autobus. Nenáhlím sa, mám kedy, pomaly dôjdem do okresného mesta.*

Otázka: Poznám ta, videl som ťa pracovať s lopatou, na svoj vek máš ešte chuť aj elán.

Odpoveď: *Robotu mám rád, nech je akákoľvek. Nikdy mi nevadilo keď bolo treba tvrdo robiť.*

Podobných ľudí ako náš Ján je mnoho po celom Slovensku. Možnože nebol nikdy dobrý, no nikdy nebol ani zlý. Tento človek sa vedel oprieť do volantu Tetry či naložiť fúru cementu. Teraz sa vie s rovnakou chuťou a elánom oprieť do lopaty, ktorú by rad držal v rukách a taktó bol užitočný aj potrebný. Nemá od života veľké očakávania, snáď len tu príležitostnú užitočnosť a potrebnosť. Je škoda, že ľudia tohto typu sú dnes tak málo potrební.

Ďakujem za rozhovor -dd-

Bodlačie Dr. Aga Miku

* V EÚ si už nebudeme utahovať opasky. Budeme chodiť bez gati.

* Aj Zajac môže mať veľa peňazí ako koza bobkov. * Starnem. Už mám iba historickú hodnotu.

* Slovákom už nie je do spevu -svoj hlas odovzdali vo voľbách.* Bomba kšeft je dobrý, až kým nevybuchne.

* Nasnažte sa skracovať predĺženú miechu. * Miluj svoju vlasť - vyžieraj zahraničie.

* Ja chápem vládu, vláda chápe mňa. Ibaže vláda má medový koláč a ja hovno.

* Aj vážna známosť vyzerá niekedy smiešne. * Každý kalendár je trhací, len sa treba nasrať.

* Nemocničné posteľe sú drahé. Konečne sa postavíme na nohy.

* Len čo sa človek pozrie na svet triezvymi očami, hneď má chuť sa opit.

* Ak vám v aute odídu sviečky, posviette si baterkou.* Doba kotolníkov skončila, ale podkurujú nám furt.

* Čítajte dennú tlač. Zvýši vám tlak a ušetríte na kávu. * Aj slivovica píše, len sa to potom ťažko číta.

* Vyučím sa za Jánošíka a budem mať všetko na háku.

* Radšej mať vládcu neobmedzené-

ho ako obmedzeného.

* Ľudia prechádzajú od slov k činom, politici od slov k výčinom.

* Najhoršie je, keď človek zomrie ešte pred smrťou. * Čo dokáže ulica, to dokáže aj naša vláda.

* Socializmus padol. Ale demokracia akoby nemala konca - kraja. * Najlepší by bol štát bez ľudí.

* Ak vám krčmár nedolieva, vyjadrite mu nedôveru. * Absurd: Politická kultúra.

* Každému môžeme dačo vytknúť. V krajnom prípade nohu.

* Klobúky nie sú. Zobreme do pohárov a krabic.* Slušný politik je taký, čo má slušný príjem.

* Deti chodia poza školu, nezamestnaní poza úrad práce, ostatní poza krčmu.

* Mladým patrí svet. Lebo doma je to o ničom. * Najväčšie sklady sú na smetisku dejín.

* Keď katovi horí plán, rúbe hlava - nehlava. * Povoláním som človek.

* Starí Féničania vymysleli peniaze. Keby ich vymysleli mladí, vymysleli by ich oveľa viac.

Váš Dr. Ago Mika

Stránka od Jošiho a Draga Miku

...občas sa mi stáva, že sklame sám seba, občas sa mi stáva, že sa sklame v priateľoch... alebo sklame priateľov... nuž, čo už...? tak ako sú vtipy bez slov, ostáva mi tešiť sa viac zo seba, potešiť a tešiť sa z priateľov... tak so slovami, ako bez slov...

PRE DUŠE POETICKÝCH SLOVANOV

Vie si snád, niekto z vás predstaviť, že by Inkovia vytunelovali svoj zlatý chrám v Peru, Egyptania pyramídy, Indovia ašram Tajmahal, či Austrálci Ayer Rock...? Nepočítajú dobrodruhov a zlodějčkov - vykrádačov pyramíd, tie stále stoja v nemej úcte k Oriónu, v nemej úcte k nim stoja návštevníci zo šireho sveta. Ktosi kedysi povedal: ...všetko sa bojí času, iba čas sa bojí pyramíd...Boli, sú a budú pre všetky generácie Egypťanov to, čo je pre nich životodarná rieka Níl, to čo sú pre Slovákov všetky rieky, minerálne pramene, lesy a úžasné tiché skalnaté Vysoké Tatry...

Milí Čitatelia,

možno podaktorí z vás v údive zdvíhajú obočie, čo tento výlet do dejín má spoločné s Dušami poetických Slovanov. Nuž, podľa môjho názoru môžeme si prinajmenšom všimnúť ich oddanosť a úctu k národným hodnotám...k ich predkom a poslaniu...

Medzi množstvom politických figurín, bola aj jedna, ktorá vyslovila ironicky pravdivú vetu... na Slovensku je to tak... nuž berme to tak, aspoň v tomto tichom príhovore, ktorý nie je ani výstražným, tobôž nie hroziacim prstom, je tichým šepotom, ktorý poetickým Slovanom úplne k počutiu stačí...a ak by reval aj v najťažších rock metal tóninách... tunelári by ho nepočuli, tunelári pracujú pod zemou, / či v podzemí...!/? aj tak tvrdo spia.

To, že „The Mamon s.r.o. & The Slovac na prázdno zuby cvack Ltd. Company“ postupne vytuneloval rôzne BMG a Horizont systémy, I.penzijné dôverné spoločnosti či ak chcete predal „rodinné striebro“, nad tým ma hlava nebolí, a čo by sa celý OPEC - (Organizácia krajín vyvážajúcich ropu) zo dňa na deň zrútil...Boh Vesmír slzu nevyroní, ale zaplače ak deti jeho Slovanov (všetci sme jeho Deti) prehrabujú smeti, ak okupanti a povstanci v Iraku zabíjajú otcov, matky a deti...v Tatrách po stojačky zomierajú stromy z nedbalosti a chaotických rozporu plných predpisov atd.

Ako vnímate skutočnosť, že ktosi bez citu a lásky k slovenským tradičným hodnotám vytuneloval bratislavský futbalový klub SLOVAN? Slovan to vždy znelo a znie hrdlo!

Na Slovensku však pár mecenášov, bez ohľadu na meno Slovan...plnia si mamónárske bruchá a vemená...bez ohľadu na to lubozvučné meno Bratislava, to súmenie Ludovítom Štúrom zvané: B r a t i a S l á v a...

Slovenský literát pán Drahoslav Machala raz povedal: *Ak zavolaš Slovan, ne ozve sa ti česť a hrdosť... dovoľm si dodať: a minulosť, prítomnosť a budúcnosť...*

Ak som vás dnes nepotešil, nuž nech Vás poteší pán: Dr. Ago Mika so svojim humorom.

29052004 v Poprade aj Váš * JOŠI *

BoDLAČIE Dr *Aga Miku*

* Tí, čo nesejú, iba žnú, by potrebovali vymlátiť * Kto chce psa biť, poplatky mu zvýši *

* Jedna lastovička leto nerobí. Ale vyserie si priamo na vás. * Aj pri studenom pive to neraz vriete *

* Mnohí chodia do krémy iba preto, aby ich odtiaľ mohli vyhodit *

* Keď rozpočet prihára, poslanci si sypú popol na hlavu * Alkohol je duchaplný nápoj *

* Naša vláda sa nikdy nezniží k zvyšovaniu životnej úrovne *

* Stratil som ilúzie. Lutujem toho, kto ich nájde * Šaty robia človeka človeku neraz vlkom *

* Zdravotný stav môže byť vážny alebo veselý * Nerobte z komára somára. Aj tak sú premnožení *

* Výsledkom feminizmu je aj nafukovacia panna a fackovací panák *

* Ak budete čínke tykať, stane sa z nej tyčinka * Hnusné počasie! Ani čo by ho náš parlament odhlasoval *

* V živote by som nezobral úplatok. Ale je toto nejaký život? *

* Ak sa vám manželka odcudzila, urobte si z nej frajerku *

* Za socializmu sme prekúvali meče na pluhy. Dnes tanky na kontajnery. *

* Každé auto vyhodené do vzduchu dopadne opäť na zem *

* Peniaze pokazia charakter, ale napravia reputáciu *

* Ráno býva múdrejšie ako večer. A ďalší večer je to zase o ničom

* Aj Európa má svojich hlupákov. Ale my máme väčších * Národ je múdry. Len ľudia sú hlúpi *

* Zle je, ak nemáte do čoho pichnúť. Ešte horšie je, ak nemáte čím * Žijem zo spomienok. Z príspevku sa nedá.

* Naše zdravotníctvo je na veľmi vysokej úrovni. Od neho do neba je už len kúsok *

* Najskôr vás odpíšu tí, ktorým ste dávali v škole odpisovať * Ludstvo delíme na ľudí a papalášov *

* Premiér zanechal bicykel a trénuje beh na mieste * Po, bezdomovcovi ani túlavý pes neštekne *

* Stavanie vzdušných zámok za mestnosť v stavebníctve nevyrieši *

* Dve ženy vždy nájdu spoločnú reč. Ak ohovárajú tretiu * Ešte dlhy nevracajte. počkajte, až koruna oslabí *

* Čo sa naučíš, to ti nik nezoberie. Ale môžu to z teba vytliec *

* Aj mnohí tí, ktorí mlčia, sú hlúpi. Iba to nedokážu vyjadriť slovami *

* Najlepšie sa majú ľudia, ktorí netušia, že druhí sa majú ešte lepšie *

* Lekári nás už nebudú vyšetrovať v nemocniciach, ale na slobode *

* Ak chytíte slinu a nemáte na pohárik, odplujte si! *

Váš Drahoslav*Dr*Ago*Mika*

hliadku ja, na poschodie kde sa byt nachádzal. Vždy privolať výťah, ktorý ho uvedením do chodu vždy upozornil, že niekto ide. Rýchlo sme vybehli o poschodie vyššie.

Tak veľmi som ho milovala, že mi vôbec nedochádzalo, čo vlastne robíme. Bolo to ako sen, akoby som sa pozerala na seba ako na cudzieho človeka a nevedela som pochopiť, prečo to vlastne robí.

Raz večer, bolo to deň pred Silvestrom, povedal: Už sme si popracovali dosť, trochu sa na konci roka zabavíme. Sadli sme do auta, ktoré nedávno kúpil a šli po nejakého kamaráta. Bol doma, práve sa vrátil z väzenia. Byty - samozrejme. Naložili flaše šampusu a koňaku a ešte niečo do sáčku, čo som nevidela. Po ceste na chatu sa bavili, vôbec sa ma nebáli, prečo Jožo "uletel", prečo bol v base. S bratom vykradli kamarátových rodičov, keď neboli doma. Vyšetrovaním boli v podozrení, Jožo vzal vinu na seba, aby aspoň brat ostal na slobode. Rodičov by to psychicky zničilo, bol to maznáčik nestretaný a u Joža boli na to zvyknutí, bol recidivista. Na chatu dve hodiny pred polnocou, dosť podgurážený ma Pavol začal núkať kamarátovi. Vraj sú ako bratia a on sa bude pozeráť. Nesúhlasila som, aj keď sa mi hlava krútila. Začal sa chovať agresívne, zlakal sa. Povedal som ti, že je málo opitá, zahľásil. Dobré, nič sa nedeje, nemal som babu dva roky, ešte to vydržím, Jožo na to.

Ukludnila som sa, zábava sa zasa rozbehla. Idem ešte pre jednu kočku pre teba, povedal ma Pavol a nechal nás tam samých. Odštartoval. Do mesta to bola slabá polhodina a späť tiež. To znamenalo, že budeme sami asi hodinu. Prepáč mu, on to tak nemyslel, to vieš alkohol, ospravedlňoval ho Jožo. Ukludnila som sa celkom. Pri pomalejši hudbe sme začali tančovať. Myslela som, že zlo je zažehnané, tak som kludne pila ďalej. Ten šampus mal akúsi divnú chuť, bol akýsi čudný. Zrazu mi bolo do smiechu, bola som lahučká a poletovala som ako motýlik. Ešte si daj, povedal. Poslušne som vypila. Ostatné si pamätám ako s filmu na plátne kde som hrala hlavnú úlohu. Nebránila som sa, keď so mňa strhol šaty a položil ma na stôl. Určitým spôsobom som to chcela, túžila som zrazu po tom peknom chlapcovi. Zrejme už prichystanými povrazmi mi priviazal rozťahnuté nohy aj ruky, každú k jednej nohe stola. Otvorili sa dvere a vošiel Pavol. Asi vôbec neodíšiel. Dosť si jej toho nasypal, opýtal sa. Si šikovný môžeš začať. Pokračoval. Mój vznášajúci mozog s buchotom dopadol na tvrdú zem. Bolo neskoro. Prečo nekričí, neprosí, aby sme ju pustili, povedal Jožo. A pomohlo by to? myslela som si. Ich nadrogovaná psychika by sa tým iba vybičovala k činom, ktoré by pre mňa zle dopadli. Akokoľvek ohúrený mozog, začal mi pracovať. Len klud, klud, ukludňovala som sa. Ležala som ako drevo, bez pohybnosti bez vôle. Urob niečo, taktu ma to nebaví. Počula som Joža. Pavol zobral ladič z ladničky a pomaly mi ním začal krúžiť po krku, prsiach, bruchu a stehnách. Jožo nejakým pierkom, alebo čím, opakoval po ňom. Snažila som sa ovládnuť, predstavovala som si tie najodpornejšie veci na svete, aby som na to nemyslela. Dlho to nepomáhalo. Extáza sa približovala proti mojej vôli, telo sa mi začalo chvieť. Pozreli sa na seba a usmiali sa. Neutečie. Poď, povedal mu Jožo. Vybrali zo sáčku injekcie a niečo si pichli do žíl. Určite drogy. Dáme aj jej? Opýtal sa Jožo. Zatiaľ nie, ale ty pomaly, mal si dlhú prestávku. Pavol na to. Neboj. Dodal Jožo. Sledovala som, ako sa menili, uvoľnili a vyzeralo to, že sú na vrchole blaženosti. Prišli ku mne a milovali sa so mnou obidvaja naraz.

Ráno som sa zobudila, lebo mi bola zima. Ešte stále som ležala priviazaná na stole. Triaslo so mnou, až mi zuby drkotali. Pavol sedel na zemi, hlavu v dlaniach a neveriac ňou pohyboval sem a tam. Bol v šoku. Po chvíli zbadal, že som otvorila oči. Povedal som mu, aby si dal pozor, aby veľa nebral...povedal. Čo sa stalo? Zrazu mi ho bolo ľúto. Bol taký bezmocný a zraniteľný, že som mu odpustila aj ten podraz s kamarátom. Bez slova stal, odviazal ma, omotal okolo mňa deku a zobral ma do náručia. Plakal, Bože, plakal... Cez jeho plece som zbadala na zemi Joža. Ležal akosi pokrútené. Nohy sa mi podlomili. Jožo, Jožo...čo mu je?, skríkla som. Je mrtvý, povedal Pavol.

Ticho bolo neznesiteľné, pozbieraj sa nesmú ho tu nájsť. Počkali sme do večera, naložili do auta a odviezli do lesa. Vedľa neho sme nechali striekačku a malý sáčok bieleho prášku. Pavol ho nezabil, proste to prebral.

Pokračovanie príbehu v budúcom čísle.

Z REDAKČNEJ POŠTY

Dostal som takýto mail. Celkom pekný. Niektó však hneď napísal opačný mail. Je na nás či budeme alebo nebudeme vďační. Posielam obe verzie.

Neviem či je zaujímavý tento mail na uverejnenie, ale ta možnosť výberu vďaka alebo nevďaku je naozaj na nás a podľa nášho výberu vyzerá aj náš život... posúďte sami.

Svaťa

SOM VĎAČNÝ...

- za teenagera, ktorý neumýva riad, ale pozerá televíziu, pretože to znamená, že je doma a nie na ulici s chuligánmi,

- za dane, ktoré musím platiť, pretože to znamená, že mam stále zamestnanie

- za neporiadok, ktorý musím upratovať po oslave, pretože to znamená, že som obklopený priateľmi, za šaty, ktoré sú mi trochu tesne, pretože to znamená, že mam dostatok jedla

- za partnera, ktorý noc čo noc dokrčí prikrývky, pretože nie je vonku s niekým iným,

- za trávnik, ktorý treba kosiť, za okna, ktoré treba umývať a odkvap, ktoré treba opravovať, pretože to znamená, že bývam v svojom dome,

- za všetky sťažnosti, ktoré počúvam na vládu, pretože to znamená, že máme slobodu prejavu,

- za voľne parkovacie miesto, ktoré je až na konci parkoviska, pretože to znamená, že môžem chodiť a že som obdarený i dopravnými prostriedkami,

- za vysoký účet, ktorý platím po večeri s blízkymi, pretože to znamená, že som štedrý

- za kopolu bielizne a žehlenia, pretože to znamená, že mam čo nosiť,

- za únavu a boľavé svaly na konci dna, pretože to znamená, že som bol schopný ťažko pracovať,

- za otravný budík, ktorý musím ráno vypnúť, pretože to znamená, že som ešte nažive a konečne ... za to množstvo emailov, pretože to znamená, že mam priateľov, ktorí na mňa myslia

PRAJEM vám vďačný deň

NIE SOM VĎAČNÝ,

- za teenagera, ktorý neumýva riad, ale pozerá televíziu, pretože to znamená, že budem platiť vela za elektriku,

- za dane, ktoré musím platiť, pretože to znamená, že mam zlu účtovníčku, ktorá nevie zneužiť systém

- za neporiadok, ktorý musím upratovať po oslave, pretože to znamená, že som obklopený ľuďmi ktorí ma oškľbujú aj o posledné gate a keď treba pomôcť tak ma nepoznajú, za šaty, ktoré sú mi trochu tesne, pretože to znamená, že som zas pribral jak prasa

- za partnera, ktorý noc čo noc dokrčí prikrývky, pretože ich nikdy nevyžehlí

- za trávnik, ktorý treba kosiť, za okna, ktoré treba umývať a odkvap, ktoré treba opravovať, pretože to znamená, že musím šéfovi robiť poskoka na jeho dome,

- za všetky sťažnosti, ktoré počúvam na vládu, pretože to znamená, že to s nami nedopadne dobre,

- za voľne parkovacie miesto, ktoré je až na konci parkoviska, pretože to znamená, že ma každý raz čo prší niekto ofrka blatom a keď je sneh tak si zas zlomím nohu

- za vysoký účet, ktorý platím po večeri s blízkymi, pretože to znamená, že to odo mňa očakávajú keďže zarábam viac

- za kopolu bielizne a žehlenia, pretože to znamená, že mam frajerku ktorá to za mňa nevyrieši,

- za únavu a boľavé svaly na konci dna, pretože to znamená, že starnem,

- za otravný budík, ktorý musím ráno vypnúť, pretože to znamená, že zas začína ďalší posraný deň... za to množstvo emailov, pretože to znamená, že som zavalený robotou a admin zle nastavil antispam

PRAJEM vám nevďačný deň

Tri vyznania Lásky

Priestoru pre život, najlepšiemu časopisu na Slovensku od čitateľky Hašlerky

Sedím v izbe maličkej,
Občas sa usmejem,
Dnes sa zasa objavil
Môj najlepší časopis.
Pár stránok má
No čítať medzi riadkami hlavne treba,
Srdce občas zabolí...

Keby bolo niečo
Čo sa ti dá zniest
-Bola by to Láska
ktorá sa stráca.
-Bola by to Úprimnosť,
ktorej dávno niet
-Bolo by to Zdravie,
ktoré je tak vzácne
-Bolo by to Šťastie,
ktoré je občas neverné
-Bola by to Rodina, Domov, Práca...
To by bolo všetko, čo by som Ti chcela
zniest.

Hašlerka

„zaľúbená“
Som bohatá?! Možno pre Teba
Lenže nie som, v srdci cítim prázdno.
Viem mám domov, posteľ, jedlo
Lenže chýbaš mi ty.
Ty, ktorý si mi ukázal
- tú smutnejšiu stranu
- chudobu.

Prechádzam sa po Žiline,
čakám kde ťa uvidím.
Ak ťa nestretnem večer, plačem.
Je mi smutno, modlím sa, aby si
Zajtra prišiel. A keď ťa zbadám
Srdce mi búši, hneď si Ťa kúpim
Si ten najlepší časopis na svete PPŽ.

Hašlerka

Koľko je v ľuďoch bolesti,
Verím, že PPŽ si v každom
Srdci svoj priestor nájde.
Ja si priestor kupujem
Lebo ho milujem.

Hašlerka

Spoločnosť priateľov Zeme vás pozýva na

LETNÝ EKOTÁBOR

s bohatým programom

1. Tradičné remeslá

Každé poobede sa účastníci budú môcť venovať ľudovým remeslám ako hrnčiarstvo; textilné techniky; košíkárstvo; výroba drevených lyžičiek; pečenie chleba; dročiarstvo... ktoré budú vyučované profesionálnymi remeselníkmi.

2. Prednášky, diskusie, videofilmy

Niektoré z večerov ekotábora spríjemnia účastníkom osobnosti ochrannárskeho či duchovného života, ktorí budú prednášať a rozprávať sa s vami hlavne o prírode a jej ochrane, ale nielen o nej :

- Laco Hegyi (Spoločnosť priateľov Zeme)- Nula odpadov- je to možné?
- Juraj Lukáč (Lesoochranárske zoskupenie VLK)- O lese, spojené s celodenným výletom

- Luba Lacinová (SAV)- Genetické manipulácie
- Peter Mihók (Centrum pre podporu miestneho aktivizmu)- Zdlženie krajín tretieho sveta a globalizácia
- Bohdan Dobroslav Ulašín - O Slovanoch,- ich božstvách, vnímaní sveta, o posvätných zvieratách a rastlinách.

- Katka Pipová - O živote na ranči, koňoch a iných zvieratách
... a iní (ostane ako prekvapenie)

3. Praktická pomoc krajine

Doobedia budú venované prácam pre miestnu krajinu a zdravé životné prostredie - dokončenie hlineného domu a slamenej strechy, výstavba kompostovacieho zásobníka, výroba solárnej sušičky, práce v lese a na ranči, informačné aktivity v obciach, monitorovanie čiernych skládok...

Pripravené sú aj 2 celodenné výlety, hry, táboračky, kurz bubnovania, brušných tancov, jazda na koňoch a koncert Miroslava Švického so skupinou „Bytosti“.

Tábor sa uskutoční: od 24. júla - do 1. augusta 2004 (príchod už 23.7. - poobede),

na Ranchi Transylwahnja, 982 52 Nižná Kaloša (okres Rim. Sobota)
Účastníci by si mali priniesť spacák, karimatku, hygienické potreby, pracovný odev, rukavice, misku a príbor na jedenie, pohár, turistickú obuv a pršíplášť, kto môže aj stan a dalekohľad.

Cena je: 1 500 Sk na 9 dní (pre členov SPZ 1 300 Sk na 9 dní). Ak niekto nepríde na celý ekotábor, len na niekoľko dní, cena na 1 deň je 170,- Sk (pre členov SPZ len 150,- Sk). V cene je celodenná strava, organizačné a materiálové náklady.

V našej listárni uverejňujeme list aj s našou odpoveďou pánovi Ing. Matúšovi Košovi. Prvý krát sme uverejnili list pána Košu v PPŽ č.10, aj s našou odpoveďou. Rozhodli sme sa v diskusii pokračovať. Táto „diskusná relácia“ uverejnená v našom časopise, môže ozrejniť a zjasniť mnohé aktuálne otázky dnešných dní. Zároveň sa chceme ospravedlniť, ak urážame alebo sa dotýkame postojov mnohých ľudí, či inštitúcií.

Vážená redakcia

Trvale mám na zreteli, že časopis nie je hlavnou náplňou Vašej činnosti. Konáte záslužnú prácu na prospech bezdomovcov. V tom smere Vám držím palce a prejem hodne pochopenia zo strany miestnych konšolov.

Mal som za to, že ohlas na „Chvenie a vibrácie“ bude azda prínosný, ak uložíte autocenzúru v oblastiach, o ktorých „informácií“ máte veľmi málo“.

Dnes už máme prístup k informáciám. Preto nemusíme tápať, na rozdiel od železnej opony, keď sme málo čo vedeli o stave za ňou, a predsa mohli si tým smerom bez obáv strieľať od pásu vo vedomí, že tamtá sa brániť nemôžu a vlastni toho veľa nevedia.

Možnože by na Vaše úvahy mohol podať vysvetlenie napríklad niektorý z našich emigrantov, ktorý vo Švajčiarsku prežil obdobie po roku 68. Kontakt by som na Vaše dožiadanie mohol zaistiť.

Nedá mi nepripomenúť, že vďaka EU váš návod na rozdávanie nezaslúžených fondov zo strany zahŕňajúcich kapitalistov, (boháčov) sa bude realizovať. A pretože svet je jeden celok, ešte lepšie časy svitajú tým, čo od nás exportujú k nim svoju kriminalitu.

Ešte raz Vám chcem vyjadriť uznanie a snahu zmierniť údel postihnutých a jej ľudskú dimenziu.

**S prianím dobrého zdravia Koša Matúš
8.4.2004**

Vážení páni Koša

Veľmi ďakujeme za list aj podakovanie našej aktivite. V našich predchádzajúcich časopisoch sme stále pripomínali, že sa nesnažíme o objektivitu a pravdivé informovanie. Stále sa snažíme pripomínať, že pripomíname len naše videnie - vnímanie našej pravdy. Naša objektivita končí pri každej obhajobe posledných z posledných a to sú všetci naši klienti. Objektivitu a pravdivosť, serióznosť, slubujú všetky médiá a predsa sú od skutočnej pravdivosti a objektivitu veľmi ďaleko, aspoň sa nám to tak zdá. (zasa len nám). Prepáčte, že sme Vás ani nepožiadali o uverejnenie Vášho článku, sme skutočne neseriózni a neobjektívni.

K vášmu listu by sme radi pripomenuli, že prístup k informáciám je v dnešnej dobe skutočne bohatý, len máme pocit, že informácie sú ako keby od jedného cenzora, jedného historika, jedného víťaza a máme zato, že je to pravda okypená. Tiež si myslíme, že väčšia pravda sa skladá so syntézy malých a rôznorodých pravd. Mohlo by to znamenať, že Vaša pravda by mohla s našou malou pravdou byť spoločnou väčšou pravdou. To platí aj na syntézu- spajenie bohatého západu a chudobného východu. Ľudská bieda, duchovná aj fyzická je založená na nepochopení, že každý si tvrdí svoje, že má Absolútnu pravdu. Robíme to aj my /navonok/ aby sme vy-

tvárali protipól proti stádotvornosti a bezmyšlienkovitému primaniu „Verejných pravd“.

Máme pocit, že si myslíte, že obhajujeme východ proti západu. Chudobných proti bohatým a pod. Máte pravdu, obhajujeme skutočne menšinové názory aj keď nemusia byť racionálne podložené. Možnože sme spadli z neba, rovno na hlavu a možno poskytujeme dezinformácie, no aj bláznom patrí kúsok sveta.

Čo sa týka EU ktorá rozdáva nezaslúžené fondy a my (východné štáty) im za to importujeme, kriminalitu, máme pravdu, na prvý pohľad to tak vyzera. No hlbší pohľad môže byť aj iný. Ak nám Európa dáva akési fondy tak zaručene aj niečo dostáva, napríklad: Mladých ľudí ktorí vytvárajú dôchodky v bohatých krajinách, lacnú pracovnú silu, predaj svojich výrobkov na našom trhu a mnohé iné veci. Myslíme si, že vzájomne sa máme čím obohatiť, hovorí sa, že pýcha degeneruje aj hrdé a bohaté národy.

Čo sa týka spomínaných nezaslúžených fondov ktoré spomínate, máme s tým aj svoje skúsenosti. Obrátili sme sa na nadácie ktoré spravujú tieto fondy štátov Veľkej Británie, Holandska, USA a iné. Pýtali sme od nich spomínané fondy na výstavbu kempov. Viete čo nám odpísali? Niektorí chceli aby sme uviedli príklad zo západu, že to tam funguje. Žiaľ túto požiadavku sme im nemohli splniť, lebo nevieme o skúsenostiach na západe. Niektorí podmienili darovanie inými nespílitelnými podmienkami v duchu hesla: „Dáme ale!“ Takže poručeno Bohu vzdávame sa nezaslúžených fondov zo strany zahŕňajúcich kapitalistov a spoliehame sa na chudákov ktorí nás podporujú na uliciach. Existujeme vďaka študentom ktorí nám dajú na námestiach denné vreckové, dôchodcom, ženám a mamičkám, mužom ktorí majú súcit. A predsa pri množstve nespravodlivosti, je tento svet spravodlivý, vďaka ľuďom dobrým aj zlým.

Ďakujeme Vám úprimne za Váš list, na náš neseriózný časopis reaguje málo rozhladených ľudí. Možno vzájomnou diskusiou rôznych názorov ľudia začnú viac myslieť. ovplyvňovať, tvoriť a to nemusí byť na škodu veci. Nepochybujeme o vysvetleniach emigrantov po roku 68, no dnes už je iná doba, ťažko zrovnateľná s predchádzajúcim režimom.

V Martine: 23.4.2004

**S pozdravom a poďakovaním Daniel
Diškanec redaktor PPŽ**

Vážení páni Diškanec

V rukách som mala prvý krát vydanie Priestoru pre život, vážim si ľudí ktorí sa snažia v rámci svojich možností pomáhať tým čo sú na tom ešte horšie.

Zarazilo ma však niekoľko postrehov v odpovedi pani Duchoňovej a tak som nechala „derivácie a integrály“, tie počkajú a vzala som pero a papier a ...

... budem dúfať že žiadna zo žien a detí alkoholikov si Vašu odpoveď neprečíta. Vraj opitý človek vníma myšlienky druhých ľudí, má otvorené emocionálne vnímanie, vie milovať. Ale ja sa pýtam „koho“!? Len seba samého? Ak by Vaše vyhlásenia boli pravdou, nebolo by toľko rozvrátených rodín, chlapi by neboli agresívni a nebili by svoje ženy a deti,...

... ani ja by som nebola (teraz už) s 2,5 ročným synom v prenájme. Po jednej zvade so mnou „otec“ povedal, že si nepraje, aby „Mirka

so svojim synom“ žili s ním pod jednou strechou. O dva mesiace som sa sťahovala do prvého prenájmu. Pre „pokoj“ v dome. Miesto podpory (zrušila som síce svadbu, ale nechala si bábätko), som dostala „facku“ od človeka, ktorý má podľa Vás otvorené emocionálne vnímanie. Hej má, „otec“ plače (keď v telenovele Juan nadáva jednoduchej Márii) a na druhý deň oplzlo uráža svoju ženu. Ženu, ktorá s ním zostala v dobrom aj zlom.

„Bezcitnosť sa pripisuje alkoholikom, no opak je často pravdou“, Váš citát. Naozaj? Opustených ľudí podporím aj posledným halierom, ale nie alkoholikom, ktorým daný stav vyhovuje. Tým čo sa zo dna chcú zdvihnúť, silno držím palce. Aj keď im to vyjde na niekoľký pokus. Len Boh a ja, vieme ako sa snažím, Ale nie o tom chcem písať. Nepovažujem sa za Lepšiu a Dokonalejšiu, ale takéto (Vaše) výroky rania nie len mňa, ale aj tých, ktorí už čosi s alkoholikmi prežili. Som voči nim zatrpknutá a zatvrdnutá. Ale to je preto, že som ich „výčítanie“ prežila.

V úvahách hlúpeho Jana píšete o placebe, farmaceutickom priemysle o chorobách ktoré sú krutým nepochopením života. Viete, sesternica sa narodilo ako prvé dievčatko. Druhým bol chlapec, ktorý sa narodil predčasne a nezvítavil v boji o život. Tretie bolo opäť dievčatko, Mária. Po troch rokoch jej diagnostikovali leukémiu. Mňa by to vtedy „zložilo“. Ale sesternica bojovala. Dnes má s Márie, vďaka Bohu tinedžerku. Mária kruto nepochopila život?

Sestra pracovala ako zdravotná sestra, pri detičkách chorých na srdiečko. Jednému bábätku sa stala aj krstnou mamou. Malá Klauudia sa už teraz pozerá z neba. Aj Klauudia nepochopila život? Večer čo večer sa modlím so synom k Bohu, za tie dušičky. Myslím, že aj moja sestra bude do smrti vedieť mená a pamätať si tváričky všetkých „drobcov“ a detí ktorej chorobe nepremohli.

Píšem tak pesimisticky, aby ste to vedeli porovnať. Ľudia ktorí trápia iných a deti, ktoré rozdávali radosť, len nedostali šancu. Boh si ich predčasne zavolał do anjelského zboru. Tí prví tú šancu dostali. A ako ju využili? To sa zúčtuje až u Boha.

Svet je nespravodlivý a preto mu pomôžeme (aj s Vaším časopisom) aspoň trošku vyrovnáť to veľké pokrivenie. Boh nám (Vám) v tom pomáhaj!

Mirka

Milá Mirka

Ďakujeme za Váš list, sme radi, že naše „fantasmagórie“ Vás nenechali ľahostajnou. Ste určite dobrý človek a preto nám prepáčte, že objektom našej kritiky a výčítiek sú všetci dobrí a spravodliví. Takže vitajte v našej hre v ktorej sa chodí s kožou na trh. My sa budeme aj naďalej tváriť, že máme absolútnu pravdu a naši čitatelia si budú s našich kontaverzných pravd, vyberať vlastnú pravdu. Vlastne ide len o to, že pomáhamo iným, hľadať vlastné poznanie, vlastnú pravdu.

V úvode nám píšete, že dúfate, aby to nečítali ženy a deti alkoholikov. Vy si myslíte, že existuje obeť bez viny? Vy si myslíte, že ženy a niekedy aj deti alkoholikov neprodujú nenavít, zlobu, strach ktorý je impulzom na ďalšie násilie? Keď sú chlapi agresívni a bijú ženy a deti, deje sa to len tak náhodne?

(pokračovanie na str.7)

Milá redakcia,

Úvodom Vás čo najsrdečnejšie pozdravujem. Prednedávnom som si kúpil Vaše noviny. Sú úžasné! Išiel som s práce a ponáhlal som sa na autobus a vo vrecku mi štrngali posledné drobné. Zrazu na mňa zavola akýsi pán a ponúkol mi vaše noviny so slovami, či nechcem pomôcť ľuďom bez domova. Ani som neváhal a z vrecka som vytiahol všetky drobné a nasypal so ich mužovi do ruky. Schmatol som noviny a utekal na autobus. Potom sa na mňa šofér autobusu hneval, lebo mi nemal vydať drobné.

Po prečítaní vášho časopisu som si uvedomil, že sú tu koene ľudia, ktorí pomáhajú ľuďom bez domova a nie, že sa len tak tvária, že pomáhajú. Vaše noviny sa mi veľmi páčia a držím Vám všetkým palce v ďalšej práci.

Zaujali ma Vaše oznamy, že hľadáte dopisovateľov do Vášho časopisu. Tak som sa rozhodol, že Vám pošlem jednu z mojich básní, s názvom Žobrák.

S pozdravom Igor Kuchárka

Žobrák

na rohu námestia

si zbedačená bytosť drobné pýta

a ďalší nový deň s radosťou víta,

človek je to bez domova

je to jeho pieseň života mólová,

človek nemusí byť znalec,

aby vedel, že je to bezdomovec,

sedí na rohu ulice,

ľudia chodia kol neho ako mulice,

tvária sa, že tu nie je

zubaté slnko sa na neho smeje,

či dobrého človeka v tomto svete nie je ?

čo by mu pár drobných hodil do klobúka ?

dobrý skutok sa ponúka

a Boh vám odpustí vaše viny,

keď pochovajú vás do studenej hliny

len tam sedí

a spieva svoju pieseň

je mu trochu zima

veď je skorá jeseň

nie je to prúykrát,

keď cíti, že nemá ho nikto rád

teraz cíti,

aká je realita života,

život je zlámaná mólová nota,

či neexistuje božia dobrota ?

láme svoju myseľ,

kam dnes večer zloží kosti,

pri pohľade na klobúk

má pocit bezmocnosti

chytá ho chvíľa múk

zo všadiaľ sa na neho zloba díva

o normálnom živote žobrák sníva

chytá ho nálada smutná a clivá

Bože !

pomôž mi !

špinavý syn z tohto sveta

to bola jeho posledná veta

zrazu anjel k nemu pristúpil

načiahol svoju ruku

z jeho života ho vykúpil

a diabol od neho odstúpil

tak žobrák na ulici vydýchol

umrel na rohu,

čo mu bol osudný

nik po ňom ani nekýchol

je koniec obludný.

Pričinné sa o to

aby aj takí žili ako ľudia

čo na periferii života blúdia

obsypme ich hojnosťou

aby umierali s Ľudskou dôstojnosťou.

Igor Kuchárka

Dnes sa rozhodol hlúpy Jano filozofovať

(dokončenie z prvej strany)

Počúvajte ľudia ktorí sa radi povaluje na peci a rozmyšľate o zmysle života, počúvajte aj tí ktorí o týchto pravdách radi diskutujete, počúvajte aj tí, ktorí všetko skryto pozorujete a tvárite sa nezaujate. Či ste na peci, pod pecou, či ste zamestnaný zmysluplnou činnosťou vždy dospejete k poznaniu, že nič nie je nemožné. Ľuďom; sa často za život podarí zrealizovať len časť svojich snov a veľkolepých myšlienok, nakoľko si dávajú veľmi nízke ciele

alebo ich podriadia len osobnému prospechu. Mnoho ľudí si všimlo, že svoje často malé ciele zrealizovalo celkom ľahko. Mnohí sa iste zamyslia, že prečo si nedali aj iné ciele, ktoré by tiež nepochybne dosiahli. Ľudia často podriaďujú svoje ciele, ako napríklad: vyštudujem, ožením sa /vydám/ postavím dom, zasaďm strom, budem mať deti, zabezpečím seba aj svoju rodinu a v tichu a pokoji dožijem. Ľuďom sa spravidla ľahko podarí dosiahnuť tieto ciele a predsa im v živote niečo chýba. Ľudia sú často nespokojní a vnútorne nenaplnení, nakoľko ich životným poslaním je niečo viac. Dalo by sa povedať, že ľudia pokojní a vyrovnaní si splnili svoje ciele bez ohľadu na nami ohodnotenú výšku cieľov. Preto sa hovorí, blažení pokojní, lebo našli svoj pokoj. No čo s Vami nespokojní, je Vás možno väčšina, ste snád horší ako pokojná menšina ? Nie ste horší, ani lepší, ste len nespokojní, lebo svedomie Vás posúva svojmu naplneniu. Ak budete strečovať a vzdávať sa svojich vysokých cieľov, vždy vás svedomie postaví na štartovaciu čiaru. Život má čas, Životu nič neutecie, Život sa smeje nad našou trucovitostou.

Viete čo vám chýba nespokojní ľudia Slovenska, Európy aj sveta ? Vaše ciele byť, sýty, byť bohatý, bývať v peknom dome, radovať sa s rodinou, bývať v peknej krajine sú NÍZKE. Vaše ciele sú obmedzené preto mnohí majú problém ich naplniť. Človek je súčasťou kolektívu celého ľudstva, našťastie mnohí si to uvedomujú. Preto by sme so svojimi túžbami a snami nemali prekročiť vlastný prah svojho domu, rodiny či národa ? Preto by sme si nemohli priať, že okrem vlastného domu s milou rodinou, si budeme priať aby vlastných domov s milou rodinou malo čo najviac ľudí na tomto svete. Okrem priania je

aj osožné a dobré pre to niečo urobiť .

Toto „tajomstvo“ ukryté za pecou, je také silné a účinné že by mohlo postaviť nový svet bez vojen a násilia v akejkoľvek podobe. Podobné „tajomstvá“ sú prezrádzané v rôznych duchovných náukách z celého sveta.

Nehovor mám muža ktorého milujem, povedz radšej poznám muža ktorí ma miluje. Nehovor mám ženu ktorú milujem, povedz

radšej, som rád že poznám milujúcu ženu.

Nehovor, mám skvelé deti, povedz radšej, že poznám skvelé deti, lebo deti nie sú naše deti.

Nehovor, mám dom. Povedz radšej žijem v dome na svojej krátkej životnej ceste.

Nehovor, mám štát ktorý ma chráni. Povedz radšej, žijem v štáte ktorých príslušníkov milujem ako aj celé ľudstvo, lebo všetci sme si bratia.

Keď sa dnes prichytíš pri svojich nízkych cieľoch, pamätaj, že tvoje ciele môžu byť ďaleko väčšie presahujúce rozmer tvojho života, tvojej rodiny či tvojho národa.

Tak už vieš, s čoho pramení Tvoj nepokoj ?

Snaž sa naplniť svoj život vysokými cieľmi, a život sa Ti, aj všetkým, stane rajom.

(pokračovanie zo str. 5)

Prečo v niektorých rodinách nepoznajú násilie? Myslite si, že vždy záleží len od muža a žena v tom hrá len pasívnu úlohu? My by sme boli radi, keby naše články čítali ženy a deti alkoholikov. Ak ich to pobúri, znamená to, že v tom nehrajú len pasívnu úlohu. Ak sa urazia, tak sme urazili ich psychu. Je nepohodlné hovoriť ľuďom pravdu, lepšie je tváriť sa ako muzikant, ja nič. Aj Vám chceme pripomenúť, že pokora vo vzťahoch je veľmi dôležitá a hlavne u žien ktoré sú zatrpknuté.

Naše tvrdenie, že opitý človek (muž aj žena) vie milovať častokrát viac ako triezvy je nepochybné. Ak sa manželia, alebo opití ľudia medzi sebou pobijú a často krát do krvi, je to tiež druh Lásky, ktorú, označujeme nálepkou nenávisť. A my vieme, aj mnohí iní, že nenávisť je najbližšie k láske. Pýtame sa Vás, a mnohých iných, chceme zažiť vlašnú Lásku? Vo vlašných láskach nejestvuje svár a nenávisť. Vlašné Lásky nebolia, sú naoko tolerantné, aj rozumné, vlašnými Láskami je postihnutý celý svet. Vlašná láska nie je Láskou, je len jej odvarom bez farby a chuti, bez vône a bez zápachu. Poznáte príbehy opitých mužov (aj žien) ktorí kúpili svojej milovanej /milovanému/ darček a s veľkou radosťou sa vracali domov a doma ich privítal krik a svár. Kladné emócie opitého, sa premenili na agresivitu a večer skončil manželskou bitkou a aj deti sa stali aktérmi súbojov. Tieto manželstvá a vzťahy sme zvykli nazývať rozvrátenými rodinami, kde je násilie a neustály svár prezentované ako niečo negatívne, strašné, ohrozujúce deti a matky. S týchto rozvrátených rodín odchádzajú deti, ktoré moderná psychológia nazvala obeťami domáceho násillia. Tieto deti sú podľa psychologov, postihnuté nábehom na rôzne závislosti, drogy, alkohol a násilie v rôznych formách. Skutočne psychologovia majú pravdu. Tieto deti sú ukrátené o mnohé radosti svojich rovesníkov, no boli im pridané vlastnosti a danosti obrovských ľudských rozmerov. Boli im pridané vlastnosti a schopnosti súcitu, vcítenia, a prijatia rôznych foriem Lásky. Lebo Láska ma mnoho podob a svojich tvári. Odsúdením a nepochopením jednej formy Lásky, sme nepochopili Lásku ako celok. Aj deti s rozvrátených rodín, ktoré sú postihnuté rôznymi závislosťami prebrať od svojich rodičov majú vlastnosti o ktorých vlašná väčšina nemôže ani snívať. Takže puritáni počúvajte, kde je extrém, tam je Láska, kde je vlašnosť tam je lásky málo. Láska sa často vyskytuje aj tam, kde ju nikto nehľadá, alebo sa nám javí ako násilie či despotizmus.

Ešte raz počúvajte „vlašní“ s celého Slovenska, len nám sa to tak zdá, že zažívame skutočnú Lásku. Zdá sa nám, že láska je to čo my prežívame. Mýlime sa, skutočná Láska má rôzne prejavy, skutočná Láska často aj bolí. Keď hovoríme o tolerancii vo vzťahoch, tam už často dávno Lásky nieta. My „vlašní“, sme len zdupkali z holumnice Lásky a teraz poučujeme čo Láska vlastne je. V holumnici Lásky nás nebudú hľadať, budú nás biť hlava nehlava, až ostanete bez klasu a bez plevy. Keď ostanete čistý, bez klasu a plevy pochopíme, že Láska je prejavom každej krajnosti, len nie našej vlašnosti.

Netvrďme, že tieto predchádzajúce slová boli adresované Vám Mirka.

Ale vráťme sa k Vášmu listu, kde píšete, že alkoholici milujú len seba. Nemilovať seba, znamená nemilovať druhých, ako môže niečo milovať druhých, keď nemiluje samo seba? Ak Vás a iných naše výroky rania, môže to znamenať, že sme trafili do čierneho, alebo

sa totálne mýlime. Mýlime sa často a niekedy triafame do čierneho. Jedno aj druhé môže byť prospešné a užitočné, nakoľko veľa ľudí čo odsudzovalo rôzne negatívne prejavy, sa stali tým čo odsudzovali. V praxi to znamená, že abstinent celý život odsudzoval alkoholikov a na sklonku života sa sám stal alkoholikom.

Píšete nám o Márii, ktorá ochorela na leukémiu. Keď píšeme o „nepochopení“ života skôr sa to vzťahuje na dospelých, nie na deti. Snád by bolo dobré sa zamyslieť, či aj Mária neochorela pre nepochopenie dospelých v jej okolí, (možno aj rodičov) a možno nás všetkých, ktorí sme často slepi aj hluchi. A deti nás môžu svojou chorobou, upozorniť na to naše „kruté nepochopenie“ života. Slovo „bojovať“ s chorobou sa v dnešnej dobe často používa, „bojovať“ môžeme s partnerom, susedom, spoluhráčom a najčastejšie by sme mali bojovať sami zo sebou, až potom hľadať nepriateľa z vonku. Chorobu často vnímame ako nepriateľa z vonku a tento omyl, je nám je často osudný a žiaľ Bohu, aj deťom. Choroba nie je nepriateľ z vonku, je stvorená z nášho vnútra a často z nášho hrubého nepochopenia. Existujú aj výnimky, no tie potvrdzujú pravidlo. Aj malá Klaudia, ktorá sa na nás pozerá z neba, by bola rada, keby sme život nebrali ako permanentný boj, či premožený či vyhraný zápas. Život by nemal byť bojom, život by mal byť skôr Životom a tam boj nemá miesta. Kto mečom bojuje, mečom aj zhyne, a to je nepopierateľný fakt. Takže, malá Klaudia pochopila život, nepochopili sme ho mnohí iní.

Na záver chceme pripomenúť, že aj ľudia ktorí trápija iných, tiež vlastne milujú svojou „trápivou“ Láskou. Ťažko povedať ktorá Láska je „lepšia“. Šancu majú „dobrí“ aj „zli“ na nie je isté, ktorí pochopia skôr „tajomstvo“ života.

A mimochodom svet je spravodlivý, aj keď to tak nevypadá. Viete, že nejestvuje nespravodlivosť? Existujú len nespravodlivé prvky života, ktoré sa aj tak premenia na absolútnu spravodlivosť. Na záver chceme podotknúť, že veľa ľudí si myslí, že smrť je nespravodlivá a krutá. Čo keď je smrť len nový začiatok?

V Martine 18.5.2004

S pozdravom Daniel Dižkanec red. PPŽ

Dobrý deň,

Nedávno som v Žiline stretol chlapíka, ktorý tam dával časopis Priestor pre život. Prečítal som ho celý a musím uznať – dobré články. Človek zistí, že nie je dôležitá veľa mať, ale vedieť sa rozdeliť. Veď všetko je to v rebričku hodnôt. Pokiaľ je na prvom mieste Boh, tak na iných miestach nezáleží. Keby aj na druhom mieste boli peniaze, nič sa nedeje lebo niekto aj tie musí mať a môže ľuďom dávať prácu (napríklad ako podnikateľ), ale pokiaľ je na prvom mieste Boh, tak je to v poriadku, lebo je čestný, nezávidí, rozdáva iným. Keď je Boh na prvom mieste, tak dodržíme jeho prikazy a neberieme im ako niečo, čo musíme, ale to čo chceme sami a radi to robíme!

A veľmi sa mi páčilo aj to, že najdôležitejšie a najcennejšie veci sú zadarmo – veľká pravda. Ja som mladý a sami uznáte, že chcem pracovať aj zarobiť. Ale zarábanie nie je prvoradé. Len chcem zabezpečiť rodinku, dať jej primerané bývanie. A nie je to povrchné a plytké, ale má to význam!

Len tolko som chcel... a držím palce.

Jožef so Žiliny

Zaujmal ma Váš časopis Priestor pre život, jeho názov pravdivo vystihuje skutočnosť v širokom zmysle slova. Človek nesmie obmedzovať človeka, lebo každý kto sa narodí na túto zem, má

zákonité právo na ňu, tiež na súkromie. Nikto nesmie vlastniť zem, aby ju nechal ležať ladom – lebo ona patrí všetkým.- predovšetkým však tým, ktorí si ju vážia a milujú ako dokonalé Božie dielo, ktorí s láskou do nej vkladajú semená – ako Boží dar, ktorý v poctivej práci prináša vysokú, mnohonásobnú úrodu o čom sa ľahko presvedčíme, keď zasadíme len niekoľko semien a v jeseni ich množstvo spočítame. Mnohí nadávajú na dobu, že je zlá ale predsa je vytvorená ľuďmi a tvoria ju všetci, ktorí sa jej prispôbujú i keď s reptaním. Treba si uvedomiť, že všetko pochádza od človeka na základe túžob- chcenia. Ak sa nám nepáči doba – zmeňme ju –je treba začať od seba. Nenadávejme že je niečo drahé. Ak sú drahé napríklad zemiaky, zasadme si ich (obchodníci nech si s nimi robia čo chcú), keď vložíš zemiak do zeme láskavou rukou, s vedomím, že je to nádherný Boží dar, v jeseni budeš mať požehnanú úrodu (srdce ti napovie ako máš pripraviť pôdu). Keď budeš taktu s Láskou sadiť, ako keď sa dieťa hrá v piesku, nebude tvoja práca úmorná, ale stane sa plodnou hrou – potešením, zasadiš málo – urodí sa veľa. Spolu so svojou milou budete ako hrájuce a milujúce deti – hoci budete pracovať, môžete si dávať bozky, hľadiť sa láskavým pohľadom, alebo hlinou zamazanými rukami, veď sa potom vzájomne umyjete – chváliac tým svojho Stvoriteľa, milujúceho Otca, Dobrodinca – za to, že vás stvoril, že ste sa našli, že ste spolu, že ste spojený tým najkrajším putom LÁSKOU, v ktorej sa poznávate a tešíte sa s ním s plnosťou a bohatstvom Života. S takou istou Láskou akou vkladáš semená do zeme, zbieraj úrodu a s tou istou Láskou pripravuj pokrm – vtedy sa zmení doba pre teba, tvoj dom.

Čo sa týka politikov, sa síce hovorí rôzne – napr.: „Aký sú ľudia, sú aj politici,“ či inak.

Áká je pravda? K čomu ich môžeme porovnať? Možno k capom v záhrade, ktorí našli dieru v plote, vošli dnu a snázia sa všetko zožrať, vydávajúcich sa za záhradníkov. Potom pri volbách nech sa vám postaví i sto capov a povedia: Jedného z nás si zvolte – verte, že zvolíte vždy len capa. Skutočného záhradníka poznáte podľa jeho práce – nepovedia vám, utiahnite si opasky na niekoľko rokov, veď úroda je vždy, od jari do jesene. Skutočný záhradník opraví dieru v plote, vyženie škodcov a s Láskou sa stará o svoju záhradu. Dobrý vodca je ako dobrý otec, ktorý nebehá po susedoch ale rozumne spravuje svoj dom s Láskou v Pravde vychováva svoje deti, v úcte k životu ich stavia na vlastné nohy. Teda by sme mohli povedať, že aký rodič také sú jeho deti, aký vodca – taký národ.

Želám všetko dobré, veľa nápadov, ktoré by mohli pomôcť mnohým otvoriť oči – prebudiť sa zo spánku.

S pozdravom Ján Ťupek, Liptovská osada

Milý Ján,

V mene našich čitateľov aj svojom ďakuje-ma za krásny list plný tých najhľbších myšlienok zameraných na to najpodstatnejšie čo je nositeľom života a to je Láska. Láska premenená na drobné v bežnom živote, Láska pri sadení, Láska pri čakani, Láska pri zbere, Láska pri varení a konzumovaní.. Celý život je vlastne procesom nekonečného kolotoča Lásky a vedieť prijať tento kolotoč s Láskou až po smrť je pochopením a zmyslom Života. Máme sa od Vás čo učiť, viete o tom? Je to múdrosť našich starých otcov, ktorú sme kedysi nazývali sedliackym rozumom.

(pokračovanie na str. 8)

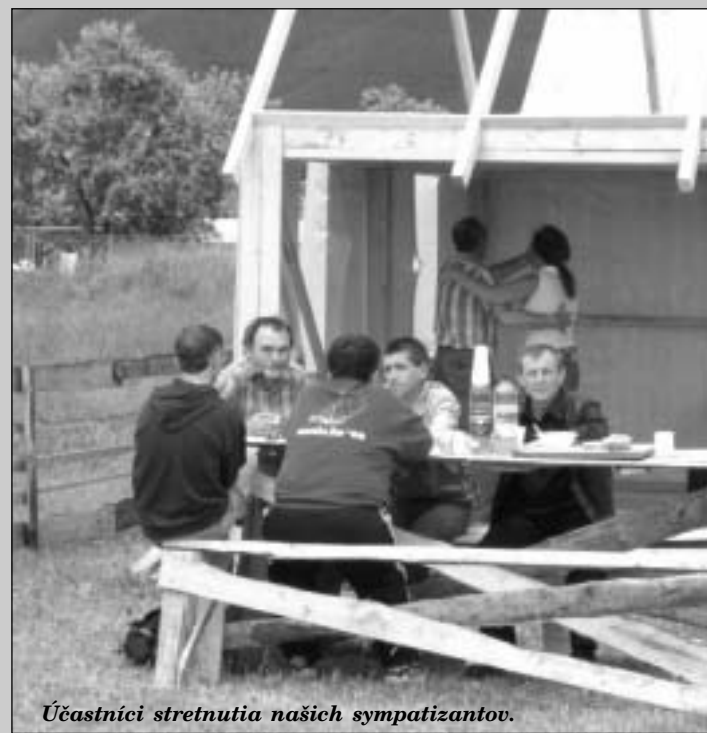
(pokračovanie zo str. 7)

Sedliacky rozum je hodnotou o ktorej sa dnes už ani nehovori, sedliacky rozum sa nevyučuje na žiadnych univerzitách sveta, no zvyšky sedliackeho rozumu sú zachované v generáciách tohto národa. A Vy pán Ján, ste nositeľom jednoduchých múdrostí ktoré sme nazývali sedliackym rozumom. Vráťme sa k týmto jednoduchým múdrostiám ktoré sú zdrojom nekonečnej Lásky nie len k sebe, ale aj Životu ktorý nás obklopuje. Správne ste pripomenuli nám všetkým, že ak sa nám niečo nepáči na dobe v ktorej žijeme, máme možnosť to zmeniť. Zmena pôsobí z nás samotných, proces zmeny je najmä v ľuďoch ktorí najviac nadávajú alebo odmietajú. Mnohí nadávame a svorne udržujeme daný stav – čo odmietame to stále trvá. Pri každej zmene je potrebné niečo prijať ako fakt – neodmietat, a potom prijať novú víziu reality. Tieto poučenia sú prospešné pre väčšinu populácie, no radi by sme pripomenuli našim politikom, aby aj oni sa vracali k osvedčeným sedliackym rozumom. Áno vieme, že dnes sa to už nenesí, dnes sa oháňame inými hodnotami a možno inými kultúrami ktoré sú pre nás neprirodené. Dnešná inteligencia je podivne "inteligentná", keď tvrdila, že nemôžeme spojiť voľby prezidenta s referendumom, vraj to bude neobjektívne, zneužitelné a pod. Podľa čoho súdi naša inteligencia, že by to bolo neobjektívne a zneužitelné, nevieme, ale zrejme podľa seba súdím teba. (zistené podľa prieskumov verejnej mienky, že vysokoškolsky vzdelaní ľudia nepodporovali spojenie reverenda s voľbami prezidenta) Vraj musia byť dve komisie a množstvo dôvodov prečo sa to nedá. Milá inteligencia Slovenska sedliakovi nevysvetlite, že to nie je možné. Stačilo by zmeniť zákon, aby zasadala jedna komisia s dvoma urnami, a pre sedliaka je všetko možné. Samozrejme, že sa budete obhajovať, že to viete najlepšie a vyhodené milióny sú pre nedostatok sedliackeho rozumu spláchnuté do neznáma. Samozrejme, že aj medzi inteligenciou sú ľudia so sedliackym rozumom, no prieskum preukázal opak. Stav spoločnosti tiež dokazuje, že múdra inteligencia so sedliackym rozumom vymrela alebo vymiera. Peniaze ktoré prešustrujete, by vedel sedliak využiť na iné účely a s iným efektom. Čo keď raz, vyštudovaných capov ktosi vyženie z kráľovských záhrad a uviažu ich na retiazku pri horkom kriku? Miesto sladkej kapusty dopestovanej v pote sedliaka, budú obhrýzat nechutné bodliaky. Niektorí tušia, že s ich capovaním to tak dopadne, preto mnohí berú na rohy, kde sa čo dá. Tento národ sedliakov je tak múdry, že ich ani moc za svoje plundrovanie neprenasleduje. Tento národ sedliakov im dáva možnosť okrádať, ba čo viac nechá sa okrádať. „Inteligentní“ capi berú na rohy všetko čo sa dá a utekajú sa schovať so svojim lupom. Kde a kam, sa schováte CAPI? Zastavte sa CAPI, svet prítomnosti aj budúcnosti sa Vám vysmeje, to čo uchmatnete môžete aj tak vzápätí stratit, z vily vás vyženie žena či milovaná dcéra. S miliónových aut ostanú hrby šrotu. Z exkluzívnych dovolení ostanú len prázdne spomienky.

Redakcia PPŽ

Výstavba nových chatiek v kempe pokračuje...

Účastníci stretnutia našich sympatizantov.

Stalo sa v našom kempe

Dňa 19. júna naše OZ Proces-3, organizovalo stretnutie sympatizantov myšlienky Verejných kempov. V kempe sme navarili guláš a spoločne sme si pripomenuli dvojročné fungovanie nášho kempu. Vo večerných hodinách prišli k nám divadelní ochotníci zo Stupného (Pri Považskej Bystrici) s naštudovanou hrou známeho slovenského dramatika Oswalda Záhradníka - AZYL.

Je to príbeh dnešných dní o ľuďoch s periférie spoločnosti. Snažia sa pomôcť sebe a navyše aj druhým. Sú pokorení no predsa hrdí. Veria v záznaky, aj keď navonok neprichádzajú. Veria v nádej, lebo tá zomiera posledná.

Amatérsky umelci hrali celým srdcom pre divákov ktorých väčšina boli ľudia s periférie spoločnosti. Ďakujeme s celého srdca milým ochotníkom, s celým štábom ochotných ľudí, ktorí nezištne odovzdali sami seba.

Ďakujeme

Záber s predstavenia hry Oswalda Záhradníka - AZYL v miestnej škole v Priekope.

Priestor pre život

Vydáva OZ Proces-3, Kratinova 11, 036 08 Martin 8, tel.043/4285653, mobil: 0908 085 758. Vychádza vo vydavateľstve

DELTA - Skalka nad Váhom, e-mail:delta@naex.sk. Registrácia: MK SR 2879/2002, ISSN 1336-4170. Šéfredaktor: Pavol Hroznár, zodpovedný redaktor: Daniel Diškaneč, e-mail: proces3@post.sk.

© DELTA